

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A.S.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. D.CH., advokátom v Ž., proti žalovaným **1/ Š.B.**, bývajúcemu v Š., **2/ M.H.**, bývajúcej v Š., **3/ V.L.**, bývajúcej v Š., zastúpenej JUDr. Z.B., advokátkou v Š., **o určenie neplatnosti darovacej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 C 125/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. septembra 2006, sp. zn. 1 Co 153/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 9. novembra 2005, č.k. 3 C 125/2005-33 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyslovenia absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej dňa 3. decembra 1999 medzi darcom nebohým M.D. a obdarovanou nebohou E.D.. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 11. septembra 2006, sp. zn. 1 Co 153/2006 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p (konanie je postihnuté inou vadou,

ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzala v konaní pred súdmi.

Žalovaní 1/, 2/, 3/ považovali rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne. Žalovaná 3/ navrhla dovolanie ako neopodstatnené zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), pred tým, než by sa napadnutým rozhodnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, keď sa dovolanie podá v lehote na odvolacom súde alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z doručeníek založených v spise (č.l. 63 spisu), rozsudok Krajského súdu z 11. septembra 2006, sp. zn. 1 Co 153/2006 bol právnemu zástupcovi žalobkyne doručený dňa 5. októbra 2006, žalovaným 1/, 2/, 3/ (nerozlučné procesné spoločenstvo) dňa 11. októbra 2006.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť 12. októbra 2006, kedy predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynula v pondelok 13. novembra 2006 (12. novembra 2006 bola nedeľa), ktorý deň bol riadnym pracovným dňom.

Dovolanie žalobkyne bolo doručené dňa 27. novembra 2006 krajskému súdu. Keďže z preskúvaného spisu nebolo možné zistiť, kedy bolo dovolanie odovzdané na pošte (chýba obálka, v ktorej bolo dovolanie zasielané), dovolací súd posudzoval včasnosť podania dovolania podľa dátumu uvedeného v dovolaní – 21. november 2006, kedy žalobkyňa dovolanie osobne napísala a následne podala pošte na prepravu. Pokiaľ teda žalobkyňa podala dovolanie 21. novembra 2006, podala ho oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom JUDr. M.K. na základe plnomocenstva z 19.4.2005 (viď č.l. 3 spisu). Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo preto v súlade s § 158 ods. 2 O.s.p. doručené len tomuto jej zástupcovi. Pre začatie plynutia lehoty uvedenej v ustanovení § 240 ods. 1 O.s.p. bol preto rozhodujúci deň doručenia rozsudku odvolacieho súdu jej zástupcovi (resp. žalovaným 1/, 2/, 3/), a nie deň, kedy tento zástupca žalobkyni rozsudok odvolacieho súdu následne skutočne doručil.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/, 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že im žiadne trovy nevznikli. Žalovanej 3/ náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. augusta 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: